

SEARĂ ÎN VIA ALBASTRĂ

*Pașnic urcă-n struguri zahărul.
Minunat se-arată luceafărul
pe pietrele cerului;
greierul își face ultima repetiție -
în curând aerul se va umple de sunete.
Pacea se instalează în noi;
și e o clipă
când însăși amintirea morții dispare ...
singurul semn al secolului douăzeci:
ochiul neonului pîlpînd*

CEVA

*Ceva a intrat în mine,
și nici neliniștea nu mai arde
cu-aceeași intensitate!
O-ncetinire
e în toate ...
Și orele toamnei mă-nspăimântă
cu mirosuri putrede,
cu foșnete dure
și stele-nvinețite de frig.
Cerul nu mai e
o lumină protectoare,
și secundele sînt fisurate;
pe-acolo aleargă timpul
tipînd!*

VÂNĂTOAREA

*Retrăgîndu-mă în mine,
am auzit singurătatea venind;
frigul îmi pipăia pielea
cu ghearele de broască,
și n-am putut decît
o cabrare să-ncerc.
Vinete raze plonjau în adînc,
și pe mine atomii căldurii
mă ocoleau; în suflet
era vînt răvășit,
iar vîndătoarea-ncepuse,
atîtată de sîngele cald;
sfîșiere-n mine;
n-am putut să apăr
viețile inocente*

SOARE DE OCTOMBRIE

*... Mai punînd în fructe o picătură de nectar
cu multă teamă -
parcă ar da din propriu-i sînge
diminuîndu-l;
iarba lăsînd-o să-și vindece
singură arsura-i de brumă;
cerului cu zgîrcenie acoperindu-i
nordicele fețe,
și mie aducîndu-mi
singurătate;
ea își instalează comod
lucrurile și armele
ca-n propria-i casă -
și pentru o durată nedefinită!*

NICI - UN CUVÂNT

*Nici-un cuvânt
pentru moarte!
Toate cuvintele
împotriva ei!
... Am auzit
crengile rupându-se
și trupurile linșate
de hohotul
albastru și rece
ca un fierăstrău*